

EY2010 Journalist Award SPAIN

Winner print/online

Anabel Herrera

Article title: "L'estat de la pobresa" ("The state of poverty")

Published in: DONES, the journal of the Asociación de Mujeres Periodistas de Cataluña (ADPC)

[Association of Women Journalists of Catalonia],

Summer 2010

Anabel Herrera (Barcelona, 1976) has a degree in Journalism (Pompeu Fabra University) and Philosophy (Barcelona University). She has worked as a television scriptwriter in national and regional channels, institutional videos, and as a partner in print media, covering topics as diverse as culture, science or history. Currently, she works in Mediapro and she also works in the newspaper "Público" and the magazines "Dones" and "Historia y Vida".

L'estat de la pobresa

La pobresa no és només la manca dels ingressos i els béns bàsics per sobreviure, sinó també l'absència d'opcions i oportunitats per a assolir un nivell de vida digne. Al món, al voltant de 1.400 milions de persones viuen amb menys d'1,25 dòlars al dia. Les més afectades són, com gairebé sempre, les dones

Per **Anabel Herrera**

Quan el 12 de gener a les 16.53 hora local el terratrèmol va arribar a Haití, no només es va endur la vida de milers de persones, sinó que va destruir el 60% del Producte Interior Brut del país en només 35 segons, en paraules del primer ministre, Jean Max Bellerive. La catàstrofe, una de les més greus de tota la història de la humanitat, no va ser fortuïta. Està més que demostrat que la pobresa agreuja els desastres naturals, i Haití, amb només nou milions d'habitants, és el país més pobre d'Amèrica Llatina. Tant, que repartir l'ajuda humanitària va ser tota una odissea perquè els damnificats del terratrèmol es confonien amb les persones que ja vivien en una situació de precarietat i pobresa abans de la tragèdia.

Si repassem els antecedents entendrem el perquè. Haití escenifica el desastre d'un segle d'intervencions militars i repressió. La imposició d'un model econòmic neoliberal, amb les seves polítiques de lliure comerç va permetre, per exemple, l'entrada massiva d'aliments bàsics, que va conduir a la ruïna i la desestructuració del país. Com que gran part de la població vivia del camp, van haver d'emigrar a grans ciutats com Port Príncipe, la capital, que no estava preparada per multiplicar per 10 els seus habitants; d'aquí el seu amuntegament.

A tot això hem de sumar una absoluta falta de polítiques ambientals. Segons dades de l'ONU, la tala indiscriminada d'arbres per a l'obtenció de carbó vegetal i llenya ha fet que la desforestació afecti el 97% de la superfície del país. Les conseqüències immediates més importants són dues. En primer lloc, l'erosió del sòl, que fa que no hi hagi arbres i que cada tempesta tropical o huracà causi inundacions i allaus de llot. I en segon, la manca d'accés a l'aigua potable, que afecta el 63% de la població, segons UNICEF, i propicia que les malalties infeccioses es propaguin amb més facilitat.

Què entenem per crisi

Mentre els governants haitians pensen com treure tot un país de la pobresa, els dels països desenvolupats dissenyen les seves polítiques per frenar els efectes de la crisi financera. Parlen d'hipoteques, de l'augment de l'atur i de la caiguda del consum. Estem tan acostumats a justificar qualsevol problema amb la crisi que no ens hem adonat que cada dia moren 25.000 persones al món a causa de la fam. Això sí que és una crisi.

Per a la directora general d'Intermón Oxfam, Ariane Arpa, "els brots verds de la recuperació econòmica no han arribat als països més pobres, que estan avui patint de manera molt virulenta la depressió global". Un dels motius principals d'aquesta situació és el sistema ineficaz de governança internacional segons va declarar públicament Jacques Diouf, el director general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO): "Existeixen programes, projectes i plans generals que esperen tan sols la voluntat política i els recursos per fer-se operatius". "Els líders mundials van reaccionar amb contundència a la crisi econòmica i financera i van aconseguir mobilitzar milers de milions de dòlars en un termini de temps molt curt. La mateixa acció enèrgica és necessària per a combatre la fam i la pobresa", va assegurar Diouf.

En realitat, els líders polítics sí que estan compromesos amb la lluita contra la pobresa, almenys en teoria. L'any 2000, els Governos i els Estats van firmar la Declaració del Mil·lenni de les Nacions Unides, que marcaven els vuit Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, el primer dels quals és, justament, "eradicar la pobresa extrema i la fam". En concret, el que es pretén és reduir a la meitat, entre el 1990 i el 2015, el percentatge de persones amb ingressos inferiors a un dòlar. Malgrat les bones intencions, les xifres ens demos-

tren que d'aquí a cinc anys no haurem aconseguit l'objectiu ni de bon tros. I això que els experts calculen que en realitat es podria aconseguir simplement invertint 50.000 milions de dòlars anuals addicionals.

La pobresa al món

L'estudi de Martin Ravallion, director del Grup d'Investigacions sobre el Desenvolupament del Banc Mundial, és, des de fa anys, el més complet que existeix sobre l'estat de la pobresa al món. Segons les actualitzacions més recents, durant els últims 25 anys la pobresa ha afectat més del previst al món en desenvolupament, però també s'han assolit avenços considerables cap a la reducció de la pobresa en general.

Anem per parts. Fins l'any 2005, s'entenia que una persona es trobava sota el llindar de la pobresa si vivia amb menys d'un dòlar al dia. En aquesta situació es trobaven al voltant de mil milions de persones arreu del món. A partir de l'any 2005, s'ha tornat a recalcular la línia internacional de la pobresa, que ara se situa en 1,25 dòlars al dia degut a l'increment del cost de vida. I el resultat ha estat que el nombre estimat de pobres als països desenvolupats ha augmentat en 400.000, és a dir, que se situa en 1.400.000 persones.

Si fem un cop d'ull a la pobresa per regions, veurem que a l'Àsia oriental, la més pobre del món el 1981, va passar d'un 80% de població que vivia amb menys d'1,25 dòlars al dia al 20% el 2005, degut, principalment, a la reducció de la pobresa a la Xina. A l'Àsia meridional, també va disminuir del 60% al 40% en el mateix període, però això no ha estat suficient per a reduir el nombre total de persones pobres a la regió, que arribava al voltant de 600 milions el 2005. A l'Àfrica al sud del Sàhara, en canvi, el nombre de persones pobres pràcticament s'ha duplicat, de 200 milions el 1981 a 390 milions el 2005.

Als països d'ingrés mitjà es treballa amb la línia de pobresa mitja de 2 dòlars al dia en preus de 2005, establerta per a tots els països en desenvolupament. Segons aquest

Biotecnologies per als camperols pobres

L'objectiu de les biotecnologies, tant les convencionals com les modernes, hauria de reorientar-se en benefici dels camperols pobres en els països amb pocs recursos i no dels agricultors rics en països desenvolupats. Això és el que va concloure l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) en una conferència celebrada recentment a Mèxic.

Per al director general adjunt d'aquest organisme, Modibo Traoré, "les biotecnologies no han tingut encara un impacte significatiu en la vida de la gent en la majoria de països en desenvolupament perquè existeix una manca de tecnologies, normatives i capacitats tècniques adequades i profitoses, juntament amb la infraestructura per al seu desenvolupament, avaluació i desplegament".

En les últimes dècades, les biotecnologies han avançat molt i han generat nombroses innovacions, sobretot en el camp farmacèutic i en l'agricultura. Són les responsables, per exemple, de les varietats híbrides d'arròs d'Àfrica que han aconseguit doblar el rendiment d'aquest cereal, de l'ús de la inseminació artificial per elevar el rendiment de les vaques lleteres a Bangladesh i dels mètodes basats en ADN per detectar malalties de les gambetes a l'Índia.

paràmetre, des del 1981 la taxa de pobresa va disminuir a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà i Nord d'Àfrica, però no prou com per reduir el nombre total de persones pobres.

"El 2015, prop de 1.000 milions de persones encara viuran amb menys d'1,25 dòlars al dia. I molts dels que van superar el llindar de la pobresa d'1,25 dòlars al dia entre 1981 i 2005 encara seran pobres d'acord amb els nivells dels països rics o, fins i tot, d'ingrés mitjà", afirma Ravallion.

A mesura que ens apropem a l'any 2015, és necessari avaluar les necessitats dels països en desenvolupament uns quants anys més enllà. El pronòstic per al 2020 suggereix que 826 milions de persones (el 12,8% de la població dels països en desenvolupament) viuran amb 1,25 dòlars diaris

FOTOS D'ADMINISTRACIÓ INTERNACIONAL DEL NIQUORRE LA TRAMPA DEL GÈNERO, HUIDESSES, VIOLENCIA I POBREZA.

o menys, i que hi haurà gairebé dos mil milions de pobres si es recorre a la línia de pobresa de dos dòlars diaris. Els cinc anys addicionals deixarien a Àfrica al sud del Sàhara sense aconseguir encara els Objectius del Mil·lenni en relació amb la pobresa.

La pobresa a casa nostra

La pobresa acostuma a associar-se als països en desenvolupament, en els quals la desnutrició, la fam i la manca d'aigua potable sovint són un desafiament quotidià. Però el cert és que la pobresa i l'exclusió social també es donen a Europa. Si atemem a les xifres de Càritas, la pobresa afecta a 80 milions d'uropeus.

A nivell estatal, vuit milions de persones viuen en la pobresa a Espanya i un milió i mig d'espanyols es troben en situació d'alta exclusió social i severa pobresa. Segons Sebastián Mora, el secretari general d'aquesta entitat, "la crisi econòmica ha accentuat greument les dades, i ha provocat que les persones que abans gaudien d'una situació normalitzada visquin ara de forma molt complexa econòmicament". "La pobresa i l'exclusió social són una injustícia social que afecta la dignitat de les persones i vulnera els drets humans de forma inadmissible en una societat que disposa de recursos i de riquesa suficient per a tots".

Per això, tant Càritas com altres organitzacions sense ànim de lucre, consideren que els models socials dels governs, amb iniciatives com els Objectius del Mil·lenni o l'Any Europeu contra la Pobresa i l'Exclusió Social, que se celebra enguany, no són prou ambiciosos. A Catalunya, per exemple, la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament (FCONGD) denuncia que la Generalitat hagi retallat dràsticament la partida pressupostària per a cooperació el 2010 en més de 10 milions d'euros, el que suposa un 21% menys que l'any anterior.

Una recent enquesta encarregada per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) revela que un 86,4% de la població a Catalunya estaria d'acord amb què la Generalitat dediqués part dels recursos a la cooperació amb països empobrits, malgrat la crisi. La ciutadania mostra la

FOTO: ONI/REXUS/LEA

Una dona i la seva filla, en un pis d'acollida de Càritas de Barcelona.

seva solidaritat i el Govern sembla ignorar-ho. És el que diuen des de la FCONGD: "Reivindiquem el reconeixement de la cooperació al desenvolupament com una política pública cabdal i irrenunciable del Govern, pel seu caràcter redistributiu global. Perquè és de justícia, per responsabilitat moral i perquè si som responsables de les causes que provoca la crisi també hem de ser responsables en la seva solució".

La feminització de la pobresa

Ja siguin europees, africanes o asiàtiques, les dones són les grans perjudicades per la pobresa, ja que representen el 70% dels 1.400 milions de persones que viuen amb menys d'1,25 dòlars al dia. A més, la bretxa que separa els homes de les dones atrapats al cicle de la pobresa no ha deixat de

LA CRUA REALITAT

Segons xifres de la FAO

(Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació):

- 25.000 persones (criatures i adultes) moren tots els dies per fam i causes associades.
- Més del 60% de les persones amb fam crònica són dones.
- 907 milions de persones, només als països en desenvolupament, pateixen fam.

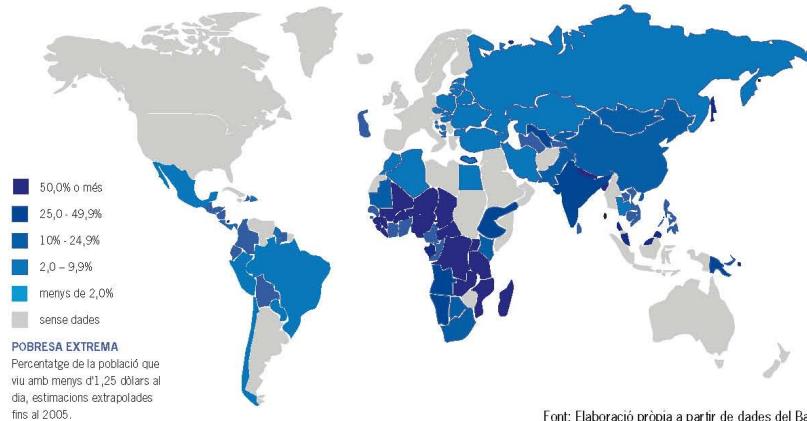
Segons la Coordinadora

Espanyola d'ONG de Cooperació al Desenvolupament (ONGD-Espanya):

- Prop de 30.000 menors d'edat moren cada dia per la pobresa al món.
- 14 de cada 100 persones pateixen fam de forma permanent.
- 75 de cada 100 persones que pateixen fam són productors d'aliments (petits agricultors, camperols sense terra o pescadors).
- Només l'1% de la terra pertany a les dones i no obstant això cultiven el 80% de la seva superfície.

La pobresa extrema al món

El primer dels Objectius del Mil·lenni és reduir a la meitat, entre el 1990 i el 2015, la proporció de persones amb ingressos inferiors a 1 dòlar per dia. Aquest mapa de l'estat mundial de la pobresa mostra les persones que vivien amb menys d'1,25 dòlars fins al 2005.

créixer al llarg de l'últim decenni, fenomen que es coneix com "la feminització de la pobresa".

Així ho reconeix el Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), que destaca grans desigualtats respecte els homes, com per exemple que, dels 550 milions de treballadors pobres que hi ha al món, 330 (el 60%) són dones; o que la diferència de salaris en alguns països se situa entre el 30% i el 40%; i també que per cada 100 nens que hi ha sense escolaritzar, 117 nenes tampoc ho estan.

No hi ha dubte que alguns aspectes de la pobresa estan vinculats al gènere. Si existeix un percentatge superior de dones que pateixen diferents formes de pobresa és perquè no disposen d'accés igualitari a l'educació, als mitjans de producció i la propietat i control dels béns, que en molts casos es combina amb la manca d'igualtat de drets en l'entorn familiar i social.

Segons un informe de la FAO elaborat el 2004, la població femenina, malgrat que constitueix gairebé el 44% de la mà d'obra agrícola als països en desenvolupament i produeix la majoria dels aliments bàsics a l'Àfrica, en aquests llocs no té dret a la propietat i és considerada com un objecte de treball, on se l'explota més que als homes i per menys diners. La superdificultat als marits i la dependència familiar té conseqüències molt negatives per a la vida de les dones, en els països en desenvolupament. En primer lloc, implica impossibilitat d'accedir a l'educació. En les famílies pobres, s'acostuma a donar prioritat a l'educació i formació professional dels fills mascles, relegant les femelles a un paper secundari en el qual només poden treballar per contribuir a l'escolarització dels seus germans. L'analfabetisme implica la impossibilitat de conèixer els propis drets. El mateix passa amb l'alimentació. Si no hi ha prou aliments per a tota la família, sempre es prioritza els nens a les nenes alhora de menjar.

La fam i la manca d'educació augmenta també la vulnerabilitat de les dones en matèria de salut, malalties de transmissió sexual, embarassos no desitjats i abusos socials i familiars. Dels 17 milions de dones entre 15 i 49 anys que viuen amb VIH/Sida, el 98% viuen en països en desenvolupament.

Un any per lluitar contra la pobresa

La Unió Europea és una de les regions més riques del món, i malgrat això, el 17% dels europeus no disposen dels recursos necessaris per cobrir les seves necessitats bàsiques. Per promoure un model social que contribueixi al benestar dels individus i al desenvolupament econòmic d'Europa s'ha declarat aquest 2010 com l'Any Europeu de la Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social.

Els objectius principals de la iniciativa són:

- El reconeixement del dret fonamental de les persones que es troben en situació de pobresa a viure amb dignitat i a exercir un paper actiu en la societat.
- La promoció de la cohesió dels grups socials més vulnerables, com les víctimes de discriminació, les persones amb discapacitat, les criatures i les famílies en situació d'extrema pobresa.
- La responsabilitat compartida i la participació col·lectiva i individual per a incrementar el paper de tots els actors públics o privats en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social.
- El compromís i l'acció política dels Estats membre i de la Unió Europea i la intensificació de totes les accions empreses en totes les instàncies del govern.

L'Any Europeu de la Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social es materialitzarà en campanyes de sensibilització de l'opinió pública, iniciatives innovadores i creatives, trobades, debats i estudis.

Més informació a: <http://www.2010againstpoverity.eu>

FOTO: AMNISTIA INTERNACIONAL

pament. A més, més de mig milió de dones moren cada any per causes relacionades amb l'embaràs, el part o els avortaments. Els hospitals i centres sanitaris, en la majoria dels casos, no es troben a prop dels nuclis rurals, on viuen les persones més necessitades.

Els conflictes bèl·lics dificulten que les dones pugin portar una vida sana. La violència sexual, sovint, és utilitzada com arma de guerra. Segons l'informe d'Amnistia Internacional *Mujeres, violencia y pobreza*, les dones que viuen en la pobresa "están més exposades a convertir-se en el blanc de certes formes de violència per gaudir d'un estatus social menys elevat que altres dones i perquè els seus maltractadors saben que és menys probable que denunciïn els abusos o demanin ajuda".

És el que passava a la República Democràtica del Congo, segons un altre informe del 2004 d'aquesta entitat, on es calcula que cinc noies o dones eren violades cada minut; després, els seus marits les repudien o les maltracten perquè pensen que han consentit la violació. A Haití, abans de la tragèdia del terratrèmol, més de 100.000 nenes de les zones rurals d'entre 6 i 17 anys estaven empleades en el servei domèstic perquè els seus progenitors no se'n podien fer càrrec; moltes d'elles estaven exposades als abusos físics i a la violència sexual. "Les dones que pateixen violència perden ingressos i veuen afectada la seva capacitat de guanyar-se la vida", conclou l'informe *Mujeres, violencia y pobreza* d'Amnistia Internacional.

El paper econòmic de les dones

La desigualtat econòmica entre homes i dones no és només cosa dels països en desenvolupament. En els països industrialitzats, avui dia, es contracta més fàcilment als homes, no hi ha igualtat salarial i l'accés als alts càrrecs és més difícil per a les dones. Per a Kirsten Latrich, secretària regional de Dona i Cooperació Internacional de Comissions Obreres (CCOO), la precarietat en la feina va unida directament a la pobresa en aquests casos. Encara que moltes dones tinguin una feina, no guanyen per viure de forma digna. Aquesta situació, juntament amb les dificultats per fer-se càrrec dels

fills, és la que propicia que moltes deixin de treballar. Als països industrialitzats, les mares solteres constitueixen ja una part desproporcionada dels més desafavorits.

Així doncs, la potenciació del paper econòmic de la dona es presenta com un factor determinant per sortir del cicle de la pobresa. Una de les estratègies més populars per eradicar la pobresa i l'exclusió social és la concessió de microcrèdits. Es tracta de petits préstecs que s'inverteixen en l'autotraball de les dones. El Banc Mundial, a través de l'Associació Internacional de Foment (AIF), és el principal proveïdor de fons de donants per a serveis socials bàsics als 79 països més pobres del món. Atorga préstecs —a dones i també a homes— sense càrrec d'interessos, a tornar en un termini d'entre 35 i 40 anys i amb un període de gràcia de 10 anys.

Els préstecs es destinen a educació primària, serveis bàsics de salut, provisió d'aigua potable i sanejament, etc., per preparar el camí per al creixement econòmic, la creació de treball, l'augment dels ingressos i la millora de les condicions de vida. Així és com s'ha aconseguit que, a Bangladesh, el nombre de nenes que assisteix a l'escola secundària es tripliqui en 15 anys. O que les comunitats rurals al Vietnam s'hagin transformat gràcies a un nou servei elèctric que cobreix 2,7 milions de persones. O també que Armènia assestés les bases d'un sistema judicial modern amb la renovació de 12 jutjats i un programa informàtic per a la gestió dels casos. Són petits grans de sorra que contribueixen, de mica en mica, a la gran tasca d'eradicar la pobresa al món. ■

RECURSOS

- La trampa del gènere. *Mujeres, violencia y pobreza*. Amnistia Internacional, 2009. Disponible a: www.amnesty.org/es/stay-informed/publications/books/la-trampa-del-genero
- Coordinadora Espanyola d'ONG de Cooperació al Desenvolupament (ONGD-Espanya). www.coordinadoraongd.org
- Banco Mundial. www.bancomundial.org/

Translation

The state of poverty

Poverty is not only the lack of income and the material necessities of life, but also the lack of choice and the opportunity to achieve a decent standard of living. Across the globe around 1,400 million people live on less than 1.25 dollars a day. As is nearly always the case, those most affected are women.

According to the country's Prime Minister, Jean Max Bellerive, when the earthquake struck Haiti on the 12th of January at 4.53 p.m. local time, not only did thousands of people lose their lives, but 60% of the country's GDP was destroyed in a matter of 35 seconds. The disaster, one of the worst in the entire history of mankind, was not accidental. It is a well-known fact that the impact of natural disasters is worsened by poverty, and Haiti, with only nine million inhabitants, is the poorest country in Latin America. Distributing humanitarian aid was therefore a herculean task because victims of the earthquake were intermingled with people already living in precarious conditions and poverty before the tragedy.

If we look at the country's history we will understand why. The backdrop to the disaster in Haiti is a century of military interventions and repression. One of the consequences of the imposition of a neoliberal economic model, with its free trade policies, was a massive influx of basic foodstuffs which led to the country's economic ruin and disintegration. As a large part of the population lived in the countryside, people had to move to the big cities, such as Port-au-Prince, the capital, which was unable to cope with the tenfold increase in its population, resulting in overcrowding.

To all this we must add the complete absence of environmental policies. According to UN data, the indiscriminate felling of trees for charcoal and firewood resulted in the deforestation of 97% of the country's land area. There are two major immediate consequences. The first is soil erosion, leading to the absence of trees, which means every tropical storm or hurricane causes tremendous floods and avalanches. The second is the lack of access to drinking water, which affects 63% of the population according to UNICEF, and encourages the spread of infectious diseases.

What do we mean by 'crisis'?

While Haiti's politicians are wondering how to take an entire country out of poverty, those in developed countries are planning policies to reduce the effects of the financial crisis. They talk of mortgages, increases in unemployment and the fall in consumption. We are so used to using the crisis to justify every problem that we forget that 25,000 people die every day from hunger on our planet. Now that is what I would call a crisis.

For Ariane Arpa, Executive Director of Intermon Oxfam (Spain), "the green shoots of the economic recovery have not reached the poorest countries, which are currently suffering badly from the effects of the global depression". According to a public statement made by Jacques Diouf, Director-General of the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), one of the main reasons for this situation is the ineffective system of international governance. "There are programmes, projects and general plans already in place which require no more than the necessary political will and resources for their

implementation". "World leaders reacted aggressively to the economic and financial crisis and managed to mobilise thousands of millions of dollars within a very short period. The same energetic action is required to combat hunger and poverty," said Diouf.

Political leaders are in fact already committed to the fight against poverty, at least in theory. In 2000, governments and states signed the United Nations Millennium Declaration which set out the eight Millennium Development Goals, the first of which is to "eradicate extreme poverty and hunger", specifically, to halve the proportion of people with an income of less than \$1 a day between 1990 and 2015. Despite good intentions, the figures show that we will be a long way from achieving that goal within the next five years, even though experts calculate that it could be achieved with the simple investment of an additional 50,000 million dollars each year.

World poverty

The study of world poverty by Martin Ravallion, Director of the World Bank's Development Research Group, has been the most complete available for a number of years now. According to its latest updates, in the last 25 years the numbers of poor in the developing world have been higher than expected, although considerable advances have been made towards the reduction of poverty in general.

But let us break this down. Up until 2005, a person was considered to be below the poverty line if they were living on less than a dollar a day. There were approximately one thousand million people in this situation across the globe. From 2005 onwards, the international poverty line was recalculated; it is now 1.25 dollars a day, owing to the increase in the cost of living. The result has been that the number of poor people in developing¹ countries is estimated to have increased by 400,000, i.e. to be around 1,400,000.

If we take a look at poverty according to region, we see that between 1981 and 2005 the percentage living on less than 1.25 dollars a day in East Asia, the poorest region in the world at the beginning of the period, fell from 80% to 20%, mainly due to the reduction in poverty in China. In South Asia, it fell from 60% to 40% in the same period, although this was not sufficient to reduce the total number of poor people in the region, which was around 600 million in 2005. In sub-Saharan Africa however, the number of poor people has virtually doubled, from 200 million in 1981 to 390 million in 2005.

In middle-income countries the median poverty line of two dollars a day, at 2005 prices, is used - as established for all developing countries. On the basis of this parameter, poverty levels fell in Latin America, the Middle East and North Africa after 1981, but not enough to reduce the total number of poor people.

"In 2015 about 1,000 million people will still be living on less than 1.25 dollars a day, and many of those who were above the poverty line of 1.25 dollars a day between 1981 and 2005 will still be poor compared to the standards of rich and even middle-income countries", says Ravallion.

As we approach 2015 we must assess the needs of developing countries some years beyond that date. The forecast for 2020 suggests that 826 million people (12.8% of the population of developing countries) will be living on 1.25 dollars a day or less, and that

¹ Translator: original says "developed"

there will be almost two billion poor people if we use the 2 dollars a day poverty line. At the end of the five additional years, the Millennium Goals for poverty will still not have been achieved in sub-Saharan Africa.

Poverty in our country

Poverty is usually associated with developing countries, where malnutrition, hunger and the lack of drinking water are a daily challenge. But it is a fact that we also have poverty and social exclusion in Europe. If we look at the figures from Caritas, poverty affects 80 million Europeans.

Eight million people live in poverty in Spain and one and a half million Spaniards find themselves in conditions of extreme social exclusion and severe poverty. According to Sebastian Mora, the organisation's Secretary General, "The economic crisis has led to a sharp increase in the figures with the result that people who previously enjoyed a regular life are now in very complex economic circumstances". "Poverty and social exclusion are a social injustice which affects people's dignity and unacceptably jeopardises human rights in a society that has sufficient resources and wealth for all".

Caritas and other not-for-profit organisations therefore believe that Governments' social models, involving initiatives such as the Millennium Goals and the European Year for Combating Poverty and Social Exclusion, which is being celebrated this year, are not sufficiently ambitious. In Catalonia, for example, the *Federación Catalana de ONG para el Desarrollo (FCONGD)* [The Catalan Federation of NGOs for Development] criticises the Catalanian Government's drastic cut in its 2010 co-operation budget by more than EUR 10 million, which represents a 21% reduction on the previous year.

A recent survey carried out by the *Agencia Catalana de Cooperación al Desarrollo (ACCD)* [Catalan Agency for Development Co-operation] reveals that 86.4% of Catalonia's population would agree to the Catalanian Government earmarking a proportion of its resources to co-operation with poor countries, despite the economic crisis. Citizens are showing their solidarity and the Government seems to be ignoring it. The FCONGD says: "Due to its overall redistributive nature, we are asking for development co-operation to be acknowledged as a crucial and indispensable government public policy; because it is just, because it is our moral responsibility and because, since we are the ones who caused the crisis, we have to take responsibility for its solution".

The feminisation of poverty

Whether in Europe, Africa or Asia, women are the ones who suffer the most poverty, making up 70% of the 1,400 million people living on less than 1.25 dollars a day. In addition, the gap between men and women trapped in the poverty cycle has continued to widen over the last decade, a phenomenon which is known as the "feminisation of poverty".

This fact is acknowledged in the United Nations Development Programme (UNDP), which highlights major inequalities for women when compared with men. For example, the fact that out of the 550 million poor workers in the world, 330 million (60%) are women; that in some countries the pay gap is between 30% and 40%; and also that for every 100 boys who do not attend school 117 girls do not attend.

There is no doubt that certain aspects of poverty are linked to gender. The reason why a high percentage of women suffer the various forms of poverty is because they do not have equal access to education, to the means of production or to the right to own or control property, which, in many cases, is combined with a lack of equal rights in the family and social arena.

According to an FAO report issued in 2004, despite making up almost 44% of the agricultural workforce in developing countries, and producing most of the basic foodstuffs in Africa, the female population in those locations has no right to own property, is considered to be a labouring object and is exploited more than the male population in return for less money. Their subordination to their husbands and their family dependency have very negative consequences for women's lives in developing countries. To start with, it makes accessing education impossible. In poor families, the education and vocational training of male children is usually given priority, with females being relegated to a secondary role which only allows them to work to contribute to their brothers' schooling. Illiteracy prevents them from knowing about their rights. A similar situation arises in connection with food; if there is not enough food for the entire family, boys are always given priority over girls at mealtimes.

Hunger and the lack of education also increase women's vulnerability where health, sexually transmitted diseases, unwanted pregnancies and social and family abuse are concerned. Out of the 17 million women aged between 15 and 49 living with HIV/Aids, 98% live in developing countries. Furthermore, more than half a million women die each year due to reasons related to pregnancy, labour or abortions. In the majority of cases hospitals and health centres are far from the rural population centres where the people most in need live.

Military conflicts make it difficult for women to lead a healthy life. Sexual violence is often used as a weapon of war. According to the Amnesty International report *Women, violence and poverty*, women who live in poverty "are more likely to be targeted for certain forms of violence, because they have less social status than other women and because perpetrators know such women are less likely to report abuse or seek assistance".

According to another *Amnesty International* report in 2004, this is what happened in the Democratic Republic of Congo, where it was calculated that five girls or women were raped every minute; their husbands subsequently rejected or abused them because they believed that they had consented to the rape. In Haiti, before the earthquake tragedy, more than 100,000 girls from rural areas, aged between 6 and 17 were employed in domestic service because their parents were not able to take care of them. Many of them were exposed to physical abuse and sexual violence. "Women who suffer from violence lose income and their capacity to earn a living is impaired," concludes the Amnesty International report *Women, violence and poverty*.

Women's economic role

The economic inequality between men and women is a fact not only in developing countries. In industrialised countries men are still recruited more easily, equal pay does not exist, and women have greater difficulty moving into the higher echelons. For Kirsten Latrich, Regional Secretary for Women and Cooperation at the Spanish Trade Union *Comisiones Obreras* (CCOO), employment precariousness is directly linked to poverty in these situations. Although many women have a job, they do not earn enough to make a

decent living. This fact, combined with childcare responsibilities, is what drives many to stop working. In industrialised countries single mothers now constitute a disproportionate part of the most disadvantaged people.

Improving women's economic role is therefore a determining factor in getting them out of the poverty cycle. One of the most popular strategies for eradicating poverty and social exclusion is the granting of micro-credits. These are small loans which women invest in self-employment. The World Bank, through its International Development Association (IDA) is the main provider of donor funds for basic social services in the 79 poorest countries of the world. It grants interest-free loans – to women as well as men – to be repaid over a term of between 35 and 40 years, with a grace period of 10 years.

The loans address primary education, basic health services, provision of drinking water and sanitation etc. and are intended to pave the way to economic growth, job creation, higher incomes and better living conditions. This is how it has been possible to triple the number of girls attending secondary school in Bangladesh over the course of 15 years, how rural communities in Vietnam have been transformed as a result of a new electrical service provided to 2.7 million people, and how Armenia will be able to establish the basis of a modern judicial system by reorganising its twelve courts and its IT system for case management. These are drops in the ocean but they will gradually accumulate and help with the major task of eradicating world poverty.

Biotechnologies for poor farmers

The focus of modern and conventional biotechnologies should be redirected so as to benefit poor farmers in poor countries and not only rich farmers in rich countries. This is what the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO) concluded at a conference held recently in Mexico.

For the Assistant Director-General of the organisation, Modibo Traoré, "biotechnologies are not yet making a significant impact on the lives of people in most developing countries due to a lack of appropriate and useful technologies, policies, technical capacities, along with the infrastructure for their development, evaluation and deployment."

Much progress has been made in biotechnologies over recent decades and numerous innovations have been implemented, particularly in the pharmaceutical and agricultural fields. These have been responsible, for example, for the development of hybrid rice varieties in Africa, which have enabled the yield of the cereal to be doubled, for artificial insemination to be used to improve dairy cow yield in Bangladesh, and for genetics-based disease detection methods in prawns in India.

The harsh reality

According to FAO figures:

25,000 people (children and adults) die every day from hunger and associated causes.
More than 60% of the people suffering from chronic hunger are women.
907 million people, in developing countries alone, suffer from hunger.

According to the Spanish Co-ordinator of NGOs for Development (ONGD-Spain):

About 30,000 children under 18 die every day due to poverty.

14 out of every 100 people suffer from hunger on a permanent basis.
75 out of every 100 people suffering from hunger are food producers (small farmers, landless peasants and fishermen).
Only 1% of land belongs to women, who nevertheless cultivate 80% of its surface area.

One year to combat poverty

The European Union is one of the richest regions in the world, but despite this, 17% of Europeans have such limited resources that they cannot cover their basic needs. In order to promote a social model which contributes to the well-being of individuals and to the economic development in Europe, 2010 has been declared as the European Year for Combating Poverty and Social Exclusion.

The main objectives of this initiative are:

The acknowledgment of the fundamental right of individuals living in poverty to live with dignity and play an active role in society.

The promotion of cohesion amongst the most vulnerable social groups, such as victims of discrimination, disabled people, children and very poor families.

The shared responsibility and collective and individual contributions to increasing the role of all public and private stakeholders in combating poverty and social exclusion.

The political commitment and action on the part of Member States and the European Union to intensify all the actions initiated in all government institutions.

RESOURCES

The gender trap. Women, violence and poverty. Amnesty International, 2009. Available from: www.amnesty.org/es/stay-informed/publicationsbooks/la-trampa-del-genero
Spanish co-ordinator of NGOs for Development (ONGD-Spain)

www.coordinadoraongd.org

World Bank: www.bancomundial.org

The European Year for Combating Poverty and Social Exclusion will be implemented by means of public awareness campaigns, innovative and creative initiatives, seminars, debates and surveys.

More information can be obtained from: www.2010againstpoverty.eu

Map on page 15:

Extreme poverty in the world

The first of the Millennium Goals is to halve the proportion of people with an income of less than 1 dollar a day between 1990 and 2015. This map of the global poverty situation shows the numbers of individuals who were living on less than 1.25 dollars a day up until 2005.

Winner AV

Evangelina de las Heras and Teresa Herrero

Report title: "Colegio Andalucía" ("A school for hope")

Published in: RTVA Canal Sur, 21/01/2010

Teresa Herrero

Teresa Herrero has a degree in Journalism (Complutense University – Madrid). After working in radio and press offices, she began working for Canal Sur News in 1989. Until 2001, she worked in the Culture and Society section; from 2000 to 2009, she has been responsible for the international section of Canal Sur TV. Since February 2009, she works as an editor in the program Europa Abierta, a weekly program about the European Union.

Evangelina Las Heras

Evangelina Las Heras has a degree in Psychology and Audiovisual Communication (University of Salamanca). She has worked as a teacher at the University of Sevilla. Since 1990, she works as a producer for Canal Sur, collaborating in various programs: Solidarios, Tierra y Mar, Al Sur. She belongs to Europa Abierta team since 2005, where she works as a director.

Summary: "Colegio Andalucía" ("A school for hope")

A dangerous school in one of the poorest neighbourhoods of Seville becomes an educational model and an example of integration of the Roma community.

The history of the school is marked by the arrival of Roma from settlements and evictions. Low educational expectations, high absenteeism and daily clashes with teachers. The few teachers who stayed understood the need for radical change. They chose a different approach in view of the 90 % of Roma children and opened the doors to the neighbourhood.

The school started collaborating with an NGO and providing other services besides education: they helped parents applying for social benefits, getting their driver's licenses or housekeeping. First, only women attended the meetings, but men joined eventually.

Kids have a better level now. Absenteeism went down from sixty to fifteen percent and now families try to dissuade girls from getting married before finishing their studies.

These kids have dreams: a soft drink fountain, a giant pizza or planting a candy tree. Everything is possible for them.

The national winners were selected by a national jury which consisted

of:

- Idriss Sadi, Person experiencing poverty in the past (gave a speech at the inaugural conference in January in Madrid)
- Juan Cuesta, Ex journalist specialist in European topics (from TVE, national Spanish TV)
- Maite Pozo, NIB Representation
- Carlos Susías, EAPN (NGO)
- Sergio García, EC Representation